

Vraag nr. 114
van 19 september 2000
van de heer JAN LOONES

Zonevreemde campings – Advies Vlaamse Raad voor het Toerisme

Inzake de problematiek van (deels) zonevreemde campings in het kader van het kampeerdecreet, adviseert de Vlaamse Raad voor het Toerisme dat zowel de betrokken uitbaters als de gemeente- en provinciebesturen, na de goedkeuring door de Vlaamse regering van een overgangsbeslissing, tijdig zouden worden geïnformeerd. Tijdens de duur van de overgangsmaatregel zou de Interdisciplinaire Technische Werkgroep (ITW) op provinciaal niveau als overleg- en adviesorgaan moeten worden bestendigd.

Verder wordt er in het advies voor gepleit om bij de goedkeuring van de overgangsmaatregel tegelijk een lijst op te stellen met de terreinen die niet in aanmerking komen voor een regularisatie, kwestie van geen valse hoop te creëren bij tal van uitbaters en gebruikers.

Aangezien er nog geen besluitvorming is inzake de opmaak (uiterlijk op 30 september 2000) door de gemeente- of provincieraad van een bijzonder plan van aanleg (BPA) of ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) met het oog op een bestemmingswijziging – waardoor de aanspraak op de overgangsmaatregel vervalt – pleit de Vlaamse Raad voor het Toerisme ervoor dat de ITW als coördinerend en adviserend orgaan op provinciaal niveau bemiddelt, teneinde alsnog tot een duidelijke en gemotiveerde besluitvorming te komen.

In de periode van 21 maanden – tussen de opmaak van een BPA (uiterlijk op 30 september 2000) en de eventuele definitieve regularisering van de (deels) verkeerde gezondeerde terreinen (uiterlijk op 21 juli 2001) – verkeren de uitbaters en gebruikers verder in onzekerheid omtrent het al of niet voortbestaan van hun terrein. Daarom pleit de Vlaamse Raad voor het Toerisme – voorzover dit juridisch haalbaar is – voor een verkorting van deze termijn "in dubio", door een tussenstap in de procedure waarbij de ITW binnen drie maanden na 30 september 2000 (dus uiterlijk op 31 december 2000) tot een advies komt nopens de haalbaarheid tot goedkeuring van het voorgestelde BPA of RUP.

Verder is de Vlaamse Raad voor het Toerisme van oordeel dat de termijn van 31 maart 2000, bepaald in de overgangsmaatregel voor de uitbaters van de

betrokken terreinen, in de praktijk niet haalbaar is en stelt dan ook voor deze termijn te verlengen tot minstens 30 juni 2001.

Om aan de brandveiligheidsnormen te voldoen, adviseert de Vlaamse Raad voor het Toerisme eveneens een overgangsmaatregel.

1. Worden er maatregelen genomen om de betrokken uitbaters en gemeente- en provinciebesturen tijdig te informeren na de goedkeuring door de Vlaamse regering van een overgangsbeslissing ? Op welke wijze ?
2. Is het de bedoeling om de Interdisciplinaire Technische Werkgroep op provinciaal niveau als overleg- en adviesorgaan te bestendigen ?
3. Wordt er inderdaad een lijst opgemaakt van de terreinen die niet in aanmerking komen voor een regularisatie, teneinde geen valse hoop te creëren bij tal van uitbaters en gebruikers ?
4. Is er al overwogen om, bij ontstentenis van besluitvorming inzake de opmaak van een BPA of RUP, de ITW als coördinerend en adviserend orgaan op provinciaal niveau te laten bemiddelen ?
5. Wordt de noodzaak erkend van een verlenging van de overgangstermijn tot minstens 30 juni 2001 ?
6. Wordt er een overgangsmaatregel op het vlak van de brandveiligheidsnormen overwogen ?

Antwoord

Voorafgaandelijk dient verduidelijkt te worden dat de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger blijkbaar uitgaat van het voorontwerp van besluit zoals het voor advies aan de Vlaamse Raad voor het Toerisme werd voorgelegd, maar naderhand werd aangepast. Het definitieve besluit dateert van 8 juni en werd op 22 augustus 2000 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad (blz. 28.209). In die zin is de beschrijving van de problematiek door de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet meer in overeenstemming met de procedure zoals definitief opgenomen in het besluit van 8 juni voormeld, en dienen de onderstaande antwoorden in die zin te worden begrepen.

1. Zowel de voorbereiding als de uitvoering van het besluit geschiedde en blijft verder geschieden in nauw overleg tussen de provinciale en

gewestelijke administraties en beleidsniveaus. Alle provincies waren vertegenwoordigd in de werkzaamheden van de ITW, die als opdracht had een ontwerpbesluit voor te bereiden en aan de Vlaamse regering voor te leggen.

Zodra het besluit definitief was goedgekeurd, werd met al de bevoegde provinciale administraties en beleidsniveaus op 16 juni 2000 een werkvergadering belegd, waarop de diensten van Toerisme Vlaanderen en de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) het besluit toelichtten en de nodige werkafspraken voorstelden. De betrokken gemeentebesturen en provincies werden door Toerisme Vlaanderen officieel bij brief van 24 juli 2000 ingelicht de overgangsmaatregel. Hetzelfde geschiedde bij brief van 26 juli 2000 voor de betrokken uitbaters. Een tweede opvolgingsvergadering tussen de gewestelijke en provinciale organisaties vond plaats op 12 oktober laatstleden en een derde vergadering is gepland voor 29 november aanstaande.

2. Gelet op het feit dat de overgangsregeling gebaseerd is op artikel 188bis van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, komt het de provincies toe om te bepalen of er op provinciaal niveau behoefte is aan een interdisciplinair technisch overleg- en adviesorgaan.

Zoals hierboven onder 1 is gesteld, beperkte de rol van de ITW zich tot het opstellen van een ontwerpbesluit.

3. Met betrekking tot dit punt werd in de overgangsregel vooreerst een uitsluitingsgrond opgenomen. Terreinen die gelegen zijn in reservatiegebieden en/of in duingebieden die werden afgebakend in het kader van het duinendecreet, komen niet in aanmerking voor de toepassing van de overgangsregel.

Voor alle overige terreinen komt het de provincies toe om ze al dan niet op te nemen in hun gemotiveerd verzoek, dat vóór 28 februari 2001 moet ingediend zijn bij de Vlaamse regering. Dit verzoek dient vergezeld te zijn van een volledig uitgewerkt voorstel tot opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Pas nadat dit gebeurd is, zal uit de toetsing met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen blijken of één of meerdere terreinen opgenomen in het RUP-voorstel al dan niet in aanmerking komen voor een bestemmingswijziging.

Nochtans werden tijdens de onder 1 voormelde werkvergaderingen duidelijk de principes meegedeeld op basis waarvan de evaluatie op gewestelijk niveau zal plaatsvinden en werd bij wijze van voorbeeld de lijst overlopen van de zonevreemde terreinen die voor de overgangsmaatregel in aanmerking komen.

Het is perfect mogelijk dat een provincie, in het kader van haar bevoegdheid tot het bepalen van de ontwikkelingsperspectieven van de toeristisch-recreatieve infrastructuur, van oordeel is dat een bepaald terrein niet in aanmerking komt voor opname in deze ontwikkelingsperspectieven en bijgevolg niet zal worden opgenomen in het provinciale voorstel aan de Vlaamse regering. Bij de toepassing van artikel 188bis van het decreet betreffende ruimtelijke ordening dient er immers niet alleen rekening te worden gehouden met het subsidiariteitsprincipe, maar evenzeer met de provinciale autonomie.

Ingeval een terrein niet werd in aanmerking genomen op provinciaal niveau, of wanneer het vanwege de bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dient te worden geschrapt uit het provinciale voorstel, bepaalt de overgangsregel dat dit terrein dient te worden gesloten, en dit uiterlijk binnen zes maanden nadat deze beslissing bekend werd gemaakt aan de uitbater.

4. Dergelijke handelwijze druist in tegen het bovenvermelde subsidiariteitsprincipe. Uit de vergadering van 12 oktober blijkt evenwel dat alle bestendige deputaties de beslissing hebben genomen om een voorstel van RUP vóór 28 februari 2001 bij de Vlaamse regering in te dienen.
5. Op grond van het opmaken van een provinciaal voorstel en de te volgen procedures voor de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan werd deze termijn gebracht op 30 juni 2003, voor die terreinen alvast die trapsgewijze telkens voldoen aan de voorwaarden gesteld in het besluit van 8 juni voornoemd.
6. Wat de brandveiligheidsnormen betreft, is in de overgangsregel opgenomen dat de betrokken terreinen in tussentijd moeten voldoen aan de brandveiligheidsnormen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning vereist is om ze uit te voeren (cfr. de nieuwe § 2 van artikel 25, punt 3°, a).

Ondertussen is, ingevolge artikel 4 van het besluit, nog geen brandveiligheidsattest nodig.